

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. június 13.*

„1896/2006/EK rendelet — Európai fizetési meghagyásos eljárás — 6. és 17. cikk — Az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás a származási tagállam joghatóságának vitatása nélkül — 44/2001/EK rendelet — Joghatóság, a határozatok elismerése és végrehajtása polgári és kereskedelmi ügyekben — 24. cikk — Az alperes perbe bocsátkozása az eljáró bíróság előtt — Az európai fizetési meghagyásos eljárás keretében történő alkalmazhatóság”

A C-144/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2012. március 23-án érkezett, 2012. február 28-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Goldbet Sportwetten GmbH**

és

Massimo Sperindeo között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), E. Jarašiūnas, A. Ó Caoimh, C. Toader és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. február 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Goldbet Sportwetten GmbH képviseletében D. Czernich Rechtsanwalt,
- M. Sperindeo képviseletében L. Lorenz és R. Testor Rechtsanwältin,
- az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviseletében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes és S. Duarte Afonso, meghatalmazotti minőségben,
- a svájci kormány képviselőjében D. Klingele, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében W. Bogensberger, A.-M. Rouchaud-Joët és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. március 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 399., 1. o.) 17. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének, valamint a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítés: HL L 242., 2006.9.5., 6. o.) 24. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az ausztriai székhelyű Goldbet Sportwetten GmbH (a továbbiakban: Goldbet) társaság által az Olaszországban lakóhellyel rendelkező M. Sperindeóval szemben kezdeményezett európai fizetési meghagyásos eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az 1896/2006 rendelet

- 3 Az 1896/2006 rendelet (23) és (24) preambulumbekzdésének a szövege a következőképpen szól:
„(23) A kötelezett az ellentmondást az e rendeletben meghatározott formanyomtatványon nyújthatja be. A bíróságok azonban bármilyen írásos ellentmondást figyelembe vesznek, amennyiben azt világosan fogalmazták meg.
(24) A határidőn belül benyújtott ellentmondás megszünteti az európai fizetési meghagyásos eljárást, és az ügy automatikusan átalakul polgári peres eljárássá, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte erre az esetre az eljárás megszüntetését. A »polgári peres eljárás« fogalmát nem feltétlenül a nemzeti jog szerint kell értelmezni.”
- 4 E rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja az alábbiak szerint rendelkezik:
„E rendelet célja:
a) a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén”.
- 5 Az említett rendelet 5. cikke „a származási tagállamot” úgy határozza meg, mint „az a tagállam, amelyben az európai fizetési meghagyást kibocsátották”.

6 Ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdése előírja:

„E rendelet alkalmazásában a joghatóságot a közösségi jog vonatkozó szabályaival, különösen a 44/2001 [...] rendelettel összhangban kell meghatározni.”

7 Az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a választási lehetőségéről, amely szerint:

a) megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak;

vagy

b) az európai fizetési meghagyás kötelezett részére történő kézbesítésétől számított 30 napon belül a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet.”

8 E rendelet 16. cikke értelmében:

„(1) A kötelezett az európai fizetési meghagyással együtt kézhez kapott, a VI. mellékletben található »F« formanyomtatvány felhasználásával a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben.

[...]

(3) A kötelezettnek az ellentmondásban nyilatkoznia kell arról, hogy vitatja a követelést, annak indokát azonban nem kell megjelölnie.

(4) Az ellentmondást papíron vagy bármely más, a származási tagállam által elfogadott és a származási bíróság rendelkezésére álló kommunikációs eszközön keresztül – beleértve az elektronikus formát is – kell benyújtani.

[...]”

9 Az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Amennyiben a [...] megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

[...]”

10 Az ugyanezen rendelet VI. mellékletében szereplő „F” formanyomtatvány használható az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtásához.

A 44/2001 rendelet

- 11 A 44/2001 rendelet 5. cikkének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban perelhető:

1. a) ha az eljárás tárgya egy szerződés vagy egy szerződéses igény, akkor a vitatott kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság előtt;
- b) e rendelkezés értelmében, eltérő megállapodás hiányában a vitatott kötelezettség teljesítésének helye:

[...]

- szolgáltatás nyújtása esetén a tagállam területén az a hely, ahol a szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani;

[...]”

- 12 A 44/2001 rendelet 24. cikke előírja:

„E rendelet egyéb rendelkezései alapján fennálló joghatóságtól eltekintve, valamely tagállamnak az a bírósága rendelkezik joghatósággal, amely előtt az alperes perbe bocsátkozik. E szabály nem alkalmazható, amennyiben az alperes a bíróság joghatósága hiányának kifogásolása céljából jelent meg a bíróságon, vagy amennyiben a 22. cikk alapján más bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik.”

Az osztrák szabályozás

- 13 Az osztrák polgári perrendtartásnak (Zivilprozessordnung) az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló 252. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben a[z 1896/2006] rendelet eltérően nem rendelkezik, az adott ügy tárgyára vonatkozó eljárási szabályok alkalmazandók.

(2) A fizetési meghagyásos eljárás lefolytatására a Bezirksgericht für Handelssachen Wien kizárólagosan illetékes. [...]

(3) Az ellentmondás határidőn belüli benyújtását követően azt a bíróságnak azzal a felhívással kell kézbesítenie a jogosultnak, hogy 30 napon belül jelölje meg a peres eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot [...].

(4) [...] Az eljáró bíróság joghatóságának hiányát az alperesnek azt megelőzően kell kifogásolnia, hogy az ügy érdemének tárgyalásába bocsátkozna.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 M. Sperindeo a sportfogadások szervezésével foglalkozó vállalkozással, a Goldbettel kötött szolgáltatás nyújtására irányuló szerződéssel ilyen fogadások olaszországi terjesztésének szervezésére és működtetésére vállalt kötelezettséget. Feladata többek között abból állt, hogy a helyi fogadóirodáktól begyűjtötte a fogadási téteket, és a játékosoknak kifizetett nyeremények összegének levonását követően az így kapott összeget átutalta a Goldbetnek.

- 15 Mivel a Goldbet úgy vélte, hogy M. Sperindeo nem teljesítette szerződéses kötelezettségeit, 2009. december 29-én kártérítés címén 16 406 euró és annak kamatai, valamint az eljárási költségek megfizetése iránti európai fizetési meghagyás kibocsátását kérte M. Sperindeóval szemben az európai fizetési meghagyásos eljárás lefolytatására Ausztriában illetékes Bezirksgericht für Handelssachen Wien előtt, amely azt 2010. február 17-én bocsátotta ki.
- 16 2010. április 19-én M. Sperindeo az ügyvédje útján határidőn belül ellentmondást nyújtott be ezen európai fizetési meghagyással szemben. Ezen ellentmondást azzal a körülménnyel indokolta, hogy a Goldbet követelése nem volt megalapozott, a követelt összeg pedig nem volt esedékes.
- 17 Ezen ellentmondást követően a Bezirksgericht für Handelssachen Wien az ügyet a Landesgericht Innsbruckhoz tette át, mivel úgy ítélte meg, hogy az 1896/2006 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében ez a bíróság rendelkezik a polgári peres eljárás lefolytatására hatáskörrel.
- 18 M. Sperindeo a Landesgericht Innsbruck előtt első ízben kifogásolta az osztrák bíróságok joghatóságának hiányát azzal az indokkal, hogy a lakóhelye Olaszországban van. A Goldbet arra hivatkozott, hogy a pénzüsszeg kifizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítési helye szerinti bíróságnak – a 44/2001 rendelet 5. cikke 1. pontja a) alpontjának megfelelően – a Landesgericht Innsbruck rendelkezik joghatósággal. Mindazonáltal – e társaság véleménye szerint – e rendelet 24. cikke értelmében e bíróság rendelkezett joghatósággal, mivel M. Sperindeo – az érintett európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtása alkalmával a joghatóság hiánya felvetésének elmulasztásával – e cikk értelmében perbe bocsátkozott.
- 19 A Landesgericht Innsbruck végzésében helyt adott M. Sperindeo kérelmének, megállapította joghatóságának hiányát, és elutasította az elé terjesztett keresetet. A Goldbet e végzéssel szemben fellebbezést nyújtott be az Oberlandesgericht Innsbruckhoz. Ez utóbbi bíróság azzal az indokolással utasította el e fellebbezést, hogy az osztrák bíróságok nem rendelkeztek joghatósággal, mivel egyrészt a Goldbet követelése olyan szolgáltatás nyújtására irányuló szerződésen alapultak, amelynek a 44/2001 rendelet 5. cikke 1. pontjának b) alpontja értelmében vett teljesítési helye Olaszországban volt, másrészt pedig e bíróságok joghatósága nem alapulhatott a 44/2001 rendelet 24. cikkén, mivel az M. Sperindeo által benyújtott ellentmondás e cikk értelmében nem tekinthető perbe bocsátkozásnak.
- 20 A Goldbet az Oberlandesgericht Innsbruck határozatával szemben „felülvizsgálati” kérelmet terjesztett a kérdést előterjesztő bíróság elé. A korábbi bírósági határozatok hatályon kívül helyezését és az eljárásnak az osztrák bíróságok előtti folytatását kéri.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az osztrák bíróságok a 44/2001 rendelet 5. cikke 1. pontjának b) alpontja alapján nem rendelkeznek joghatósággal, mivel a Goldbet által M. Sperindeóra bízott tevékenységet kizárólag Olaszországban végezték. Mindazonáltal e bíróság azt kérdezi, hogy az alperes által a fizetési meghagyással szemben benyújtott ellentmondás – a származási bíróság joghatóságának vitatása nélkül – tekinthető-e a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében vett perbe bocsátkozásnak, amely a joghatóságot ezzel az osztrák bíróságoknak biztosítja.
- 22 E körülményekre tekintettel az Oberster Gerichtshof úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„(1) Úgy kell-e értelmezni a [z 1896/2006] rendelet 6. cikkét, hogy a [44/2001] rendelet 24. cikke – amely a bíróság joghatóságának az alperes perbe bocsátkozása általi megalapozását szabályozza – az európai fizetési meghagyásos eljárásban is alkalmazandó?

(2) Az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendeletnek a 44/2001 rendelet 24. cikkével összefüggésben értelmezett 17. cikkét, hogy már az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtása is perbe bocsátkozásnak minősül, ha abban nem kifogásolják a származási bíróság joghatóságának hiányát?

(3) A második előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendeletnek a 44/2001 rendelet 24. cikkével összefüggésben értelmezett 17. cikkét, hogy az ellentmondás benyújtása csak akkor alapozhatja meg a joghatóságot perbe bocsátkozás révén, ha már abban az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tesznek, de a joghatóság hiányát nem kifogásolják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 23 Együttesen vizsgálendő kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1896/2006 rendelet 17. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy az európai fizetési meghagyással szembeni, a származási tagállam joghatóságát nem vitató ellentmondás a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében vett perbe bocsátkozásnak minősül, valamint hogy az a körülmény, hogy az alperes – az általa benyújtott ellentmondás keretében – az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tett, e tekintetben releváns-e.
- 24 Következésképpen először azt kell ellenőrizni, hogy az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás – amelyben a származási tagállam joghatósága nem vitatott – a 44/2001 rendelet értelmében vett perbe bocsátkozásnak minősül-e, ha ezen ellentmondás nem tartalmaz az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot.
- 25 A Bíróság elé észrevételt terjesztő valamennyi érdekelt úgy véli, hogy erre a kérdésre nemleges választ kell adni.
- 26 E tekintetben előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt az 1896/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy e rendelet alkalmazásában a joghatóságot az uniós jog vonatkozó szabályaival, különösen pedig a 44/2001 rendeletben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni. Az 1896/2006 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint, amennyiben az európai fizetési meghagyással szemben határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik.
- 27 Másrészt a 44/2001 rendelet 24. cikke – e rendelkezésben előírt kivételeken kívül – a joghatóságot azon tagállam bíróságának biztosítja, amely előtt az alperes perbe bocsátkozik.
- 28 Másfelől az 1896/2006 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjából kitűnik, hogy ennek célja többek között a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése. Jóllehet e rendelet nem lép a nem vitatott követelések behajtására szolgáló, nemzeti jog szerint létező mechanizmusok helyébe, és nem is hangolja azokat össze, a célkitűzése megvalósítása érdekében az ilyen pénzkövetelések behajtását szolgáló egységes eszközt hoz létre, amely az Európai Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosít a hitelezők és adósok számára (a C-215/11. sz. Szyrocka-ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet 30. pontja).

- 29 Amint azt a főtanácsnok indítványának 30. pontjában megállapította, ezen egyszerűsített és egységes eljárás nem kontradiktórius jellegű. Az alperes ugyanis csak abban a pillanatban szerez tudomást az európai fizetési meghagyás kibocsátásáról, amikor ezt részére kézbesítették. Amint az az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, csak ekkor tájékoztatják arról, hogy vagy megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak, vagy a származási bíróságnál ellentmondással élhet.
- 30 Az alperesnek az ellentmondás benyújtására irányuló ezen lehetősége – biztosítva számára az európai fizetési meghagyás kibocsátását követően a követelés vitatását – így kompenzálja azt a tényt, hogy az 1896/2006 rendelet által létrehozott rendszer nem írja elő az említett alperes részvételét az európai fizetési meghagyásos eljárásban.
- 31 Márpedig, amikor az alperes az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondásában nem vitatja a származási tagállam joghatóságát, ezen ellentmondás nem válthat ki ezen alperes tekintetében más jogi hatásokat, mint amelyek az 1896/2006 rendelet 17. cikkének (1) bekezdéséből kitűnnek. E jogi hatások az európai fizetési meghagyásos eljárás megszüntetéséből, valamint – kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte ebben az esetben, hogy az eljárást szüntessék meg – a jogvitának polgári peres eljárásként történő automatikus folytatásából állnak.
- 32 Valamely ezzel ellentétes megoldás, amely azzal járna, hogy az ellentmondás – ha nem vitatja a származási tagállam joghatóságát – a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében vett perbe bocsátkozásnak minősülne, az 1896/2006 rendeletben előírtakhoz képest kiterjesztené az ellentmondás joghatásait.
- 33 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (1) bekezdéséből, valamint (23) preambulumbekzdéséből kitűnik – a kötelezett az ugyanezen rendelet VI. mellékletében található formanyomtatvány felhasználásával ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben. Márpedig e formanyomtatvány semmilyen lehetőséget nem biztosít a származási tagállam joghatóságának vitatására.
- 34 Következésképpen az európai fizetési meghagyással szembeni olyan ellentmondás, amely nem vitatja a származási tagállam joghatóságát, és amely nem tartalmaz érdemére vonatkozó nyilatkozatot, nem tekinthető a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében vett perbe bocsátkozásnak.
- 35 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy az a körülmény, hogy az alperes az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondásának keretében az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tett, e tekintetben bír-e bármilyen hatással.
- 36 A Goldbet és a cseh kormány arra hivatkozik, hogy amikor az ellentmondás az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tartalmaz, a joghatóság a 44/2001 rendelet 24. cikke alapján határozható meg. M. Sperindeo, a német, a portugál és a svájci kormány, valamint az Európai Bizottság ellenben azt állítja, hogy e körülménynek a joghatóság meghatározására semmilyen hatása nincs.
- 37 A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény (HL 1972. L 299., 32. o.) 18. cikkének – amely rendelkezés lényegében azonos a 44/2001 rendelet 24. cikkével – értelmezéséről szóló 150/80. sz. Elefanten Schuh ügyben 1981. június 24-én hozott ítélet (EBHT 1981., 1671. o.) 16. pontjából kétségtelenül kitűnik, hogy a joghatóság vitatása nem történhet olyan indítványok előterjesztését követően, amelyek a nemzeti eljárásjog értelmében a megkeresett bíróság előtt elhangzó első védekezésnek tekintendők.
- 38 Mindazonáltal az említett ítélethez vezető körülményektől eltérően – amelyben az alperes az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot polgári peres eljárás keretében terjesztette elő – a jelen alapeljárásban az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás keretében terjesztették elő. Márpedig ilyen, az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot

tartalmazó ellentmondás a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása céljából nem tekinthető az európai fizetési meghagyásos eljárást követő polgári peres eljárás keretében előterjesztett első védekezésnek.

- 39 Az ilyen ellentmondás első védekezésnek történő megfeleltetése elismerné azt – ahogy azt a főtanácsnok indítványának 36. pontjában megállapította –, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás és az azt követő polgári peres eljárás főszabály szerint egy és ugyanazon eljárásnak minősül. Márpedig ilyen értelmezés nehezen egyeztethető össze azon körülménnyel, hogy ezen eljárások közül az első az 1896/2006 rendeletben előírt szabályokat követi, míg a második – amint az az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik – a polgári peres eljárás szabályainak megfelelően folytatódik. Ezen értelmezés ellenkezne azzal a ténnyel is, hogy jöllehet e polgári eljárás – a joghatóság alperes általi vitatásának hiányában – a származási tagállamban folytatódik, de nem szükségszerűen ugyanazon bíróság előtt, mint az európai fizetési meghagyásos eljárás.
- 40 Az olyan értelmezés, amely szerint az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tartalmazó ellentmondást első védekezésnek kellene tekinteni, ezen túlmenően ellentétes lenne az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás célkitűzésével. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alperestől nem követeli meg az 1896/2006 rendelet egyik rendelkezése sem – különösen pedig 16. cikkének (3) bekezdése sem –, hogy pontosítsa ellentmondásának indokait, ezért az ellentmondás célja nem az, hogy érdemi védekezés keretétől szolgálgjon, hanem – amint az a jelen ítélet 30. pontjában pontosításra került – az, hogy az alperes részére lehetővé tegye a követelés vitatását.
- 41 Következésképpen az a körülmény, hogy az alperes az európai fizetési meghagyással szemben általa benyújtott ellentmondás keretében az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tett, nem jelenti azt, hogy a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében perbe bocsátkozott.
- 42 A Goldbet és a cseh kormány állításával ellentétben ezen értelmezés nem sérti az 1896/2006 rendeletnek az eljárás felgyorsítására irányuló célkitűzését. Amint ugyanis e rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjából kitűnik, e célkitűzés csak annyiban releváns, amennyiben a követelés nem vitatott, már nem ez az eset áll fenn azonban akkor, ha az alperes az európai fizetési meghagyással szemben ellentmondást nyújt be.
- 43 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az 1896/2006 rendelet 17. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy az európai fizetési meghagyással szembeni olyan ellentmondás, amely nem vitatja a származási tagállam joghatóságát, nem tekinthető a 44/2001 rendelet 24. cikke értelmében vett perbe bocsátkozásnak, és hogy e tekintetben nem releváns az a körülmény, hogy az alperes – az általa benyújtott ellentmondás keretében – az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tett.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy az európai fizetési meghagyással szembeni olyan ellentmondás, amely nem vitatja a származási tagállam joghatóságát, nem tekinthető a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i

44/2001/EK tanácsi rendelet 24. cikke értelmében vett perbe bocsátkozásnak, és hogy e tekintetben nem releváns az a körülmény, hogy az alperes – az általa benyújtott ellentmondás keretében – az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozatot tett.

Aláírások